

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24542/2024
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Зорана Хаџића, чланова већа, у извршном предмету извршног повериоца Републике Србије, Основни суд у Пожаревцу, коју заступа Државни правобранилац, против извршног дужника АА из ..., чији је пуномоћник Драган Станојевић, адвокат из ..., ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о ревизији извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжи 127/24 (2019) од 17.06.2024. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжи 127/24 (2019) од 17.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног дужника изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжи 127/24 (2019) од 17.06.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу П 784/23 од 24.04.2024. године, ставом 1. изреке, обавезан је извршни дужник да у року од 8 дана од дана пријема решења плати судску таксу на решење о трошковима П 207/19-37 од 29.01.2020. године у износу од 11.848,00 динара и судску таксу на опомену у износу од 390,00 динара, као и казнену таксу од 50% од висине таксе односно 5.924,00 динара, све укупно 18.162,00 динара, на рачун извршног повериоца Републике Србије, Основни суд у Пожаревцу, наведено у том ставу изреке. Ставом 2. изреке, одлучено је да уколико извршни дужник не поступи по ставу 1. изреке овог решења у остављеном року, одређује се извршење према извршном дужнику ради наплате укупног износа од 18.162,00 динара, на целокупну имовину извршног дужника уплатом наплећеног новчаног износа на рачун извршног повериоца на основу одредбе члана 40. став 6. Закона о судским таксама. Ставом 3. изреке, одлучено је да ће извршење спровести извршитељ одређен на основу члана 40. став 4. Закона о судским таксама.

Виши суд у Пожаревцу је, решењем Гжи 127/24 (2019) од 17.06.2024. године, одбио, као неосновану, жалбу извршног дужника и потврдио решење Основног суда у Пожаревцу П 784/23 од 24.04.2024. године.

Против решења другостепеног суда, извршни дужник је изјавио благовремену, посебну ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији извршног дужника прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је одлука о наплати судске таксе извршном дужнику која не чини главни захтев и одмерава се у сваком конкретном случају при чему застарелост наплате судске таксе зависи од доцње, а то је чињенично питање и не може бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. и 6. Закона парничном поступку, те одредбе члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 106/15 ... 54/19) па је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 40. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ бр 28/94 ... 95/18), прописан је поступак за наплату неплаћене судске таксе тако што је, између осталог, прописано да се тај поступак спроводи према закону којим се уређује извршење и обезбеђење (Закон о извршењу и обезбеђењу). На основу одредбе члана 27. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу, против правноснажног решења није дозвољена ревизија нити понављање поступка, што значи да ревизија у овом поступку није дозвољена, посебно имајући у виду да се решењем о наплати судске таксе

правноснажно не окончава поступак, у смислу одредбе члана 420. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. у вези члана 420. став 1. и 6. Закона о парничном поступку, чланова 39. и 27. Закона о извршењу и обезбеђењу, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић